

1888-06-11

þÿ ± ½ ® ³ Å Á ¹ Â Š ± Ä ± ⁰ » Å Ã ¼ ì Â

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ¹ ⁰ ì Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8008>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Γεμιστά
Εορτασμοί
λαρναϊκά
καφεύλια.
Ηθμι έδαμα
Μουσική
Πεμεβος
Παφος

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΣ.

—ο—

Ἀπό τῆς χθές ἡ παραλία Λάρνακος παριστᾷ ὅλως φαιδρᾶν καὶ πανηγυρικὴν ὄψιν. Τὰ ἐν αὐτῇ Καρφενεῖα μετὰ πλείστων ἄλλων αὐτοσχεδίως ἰορυθέντων, ἐστολίσθησαν, διὰ μυρσινῶν, ροδοδαφνῶν, ἀνθεῶν, σημαιῶν καὶ εἰκόνων τὰ συνήθη παραπήγματα ὑπὸ τὰ ὅποια θὰ ἐκτεθῶσι διάφορα κυλικεῖα ἀνηγέρθησαν· ὁ δὲ καπνὸς ὁ διαχεῶν τὴν ἐλαιώδη ὁσμὴν τῶν τηγανιτῶν ἤρξατο ἀναθρώσκων· ὑπολείπεται ἤδη ἡ ἀρχίστη τὸ μουσικὸν προανάκρουσμα, ὅπερ παρά τὴν ἀκτὴν τῆς ἡμετέρας νήσου μετὰ τοῦ φλοίσβου τῶν κυμάτων ἀναμιγνύμενον, θ' ἀναμέλψη θουρίους καὶ ἐμβατήρια ἑλληνικά.

Ἀπο παλαιτάτων χρόνων ἡ Κύπρος πανηγυρίζει τὴν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνάδυσιν τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης ἐν τοιαύταις ἡμέραις, ἐν αἷς ἐπὶ τῆς Ἑλλην. ἐποχῆς ἀργυρόπεζοι καὶ λυσίχομοι κόραι ὠρχοῦντο ἀνὰ τὰ παράλια τῆς νήσου ἐν μέσῳ νεανικῆς λατρευούσης ὁμηγύρεως «*Ἦθεοι καὶ παρθέοι ὠρχεῦντο, ἀλλήλων χεῖρας ἔχοτες.*» Καὶ ἡ μέχρι τῶν ἡμερῶν μας τέλεσις τῆς πανηγύρεως τοῦ κατακλυσμοῦ, τί ἄλλο εἶνε, ἢ ἡ ἐπὶ τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων ἐορτὴ τῆς Ἀφροδίτης, μεταβιβάσθεισα ἡμῖν ἐκ παραδόσεως, καὶ μετὰ παρέλευσιν τοσούτων ἐνιαυτῶν τηρούσα σχεδὸν ἀναλλοίωτα πάντα τὰ κατ' αὐτὴν ἔθιμα; Πᾶς ἀμφιβάλλων περὶ τούτου ἄς ἐπιστήσῃ ἀπὸ τῆς αὔριον τὴν προσοχὴν τοῦ, ὅτε οἱ πανηγυρίζοντες εὐσταλεῖς ἀγρόται ἐντὸς τῶν λέμβῶν ὀρχοῦμενοι παραφόρως, θὰ ἔχωσι τὰς χεῖρας ἀναπεπταμένας, ὧν τὰς εὐρείας καὶ διαφανεῖς χειρίδας θὰ κυματίζῃ ἐπιχαρίτως ἡ θαλασσ-

σία αὔρα· ἄς ἴδῃ τὰς εὐλυγίστους καὶ
βοώπιδας χυρικές κόρως, ὧν οἱ φύσει καὶ
τέχνῃ μέλανες ὀφθαλμοὶ εἶνε ἀληθῆς
ἐνέδρα τοῦ υἱοῦ τῆς Ἀφροδίτης. Ἄλλα
καὶ οἱ παρά τὰ κυλικεῖα ποιηταί, οἱ
αὐτοσχεδίως χεῖμαρρον στίχων ἀπάγ-
γέλλοντες, τί ἄλλο τελοῦσιν ἢ ἑλλη-
κὸν ἐθιμον; Ἀφῆσωμεν τὰς πανταχοῦ
κυματιζούσας Ἑλληνικὰς σημαίας, τὰς
μουσικὰς τὰς παιανίζούσας πρό πάντων
ἑλλ. τιμάχια, καὶ τόσας ἄλλας τρανάς
μαρτυρίας τῆς νεωτέρας ἐποχῆς.

Δεν τελεῖται δε μόνον ἐν Δαρνακί ἡ
πανηγυρίς αὕτη, ἀλλὰ καὶ ἐν Δεμησσῶ
καὶ ἐν Πάφῳ ἐνθα σώζονται ἐτι ἐρείπια
τοῦ Ἀφροδισίου ναοῦ, καὶ ἐν ἄλλοις
τῆς νήσου παραλίαις, ἀγεται ἡ ἑλλη-
κωτάτη αὕτη ἑορτὴ ὑπομιμνήσκουσα
κατ' ἔτος τοῖς Κυπρίοις τὴν ἀρχαίαν
εὐκλειαν καὶ ἀληθῆ αὐτῶν καταγώγην.

Ταῦτα κατὰ παρέλθασιν ταπτομεν,
ἐνεκα τῆς μετὰ τῆς ἐκδόσεως τοῦ πα-
ροντος ἡμιφύλλου συμπίπτουσης πανη-
γύρεως τοῦ «Καταχλυσμοῦ.»